

Zaměřeno na Království

Roč. 25 č. 3

Anthony Buzzard, editor

Prosinec, 2022

Z lásky k Ježíšovi Ježíšovo poznávací znamení

Barbara Buzzard

Z nedávné konference *Human Jesus*

Jsmo označení muži a ženy (nebo bychom měli být). Jaké znamení na vás zanechal tento člověk Ježíš?

Po setkání s Ježíšem a jeho poselstvím by neměl následovat "běžný život". Zatímco SZ lze shrnout slovy: Bůh mluvil – lidé neposlouchali, Nový zákon nabízí nové možnosti, tj. *díky* Ježíši – učedníci se stali odvážnými, a to i do té míry, že ztratili život. Byli Ježíšem *poznávaní* charakterovými změnami, dříve nepoznaným nadšením a láskou k bližním a k Ježíšovým slovům.

Někdo to vyjádřil takto: Byl jsem v temné místnosti. Narazil jsem na vypínač a to, co jsem uviděl, jsem už nikdy nemohl přestat vidět. Tak by mohlo vypadat setkání s Ježíšem.

Ježíše můžete následovat pouze tehdy, když dokážete určit, jakým směrem se vydal – ne geograficky, ale duchovně – čemu věřil a za čím si stál.

Co je vpředu po setkání s Ježíšem? Nebezpečí, padající skála, probíhající stavební práce, zpoždění, silniční čety. Ale Ježíš a jeho Otec prostřednictvím Písma poskytují ochranná zábradlí. Zůstat na správné cestě lze jen tehdy, když jdete – *pohybujete se* – správným směrem.

Neustálé a hluboké potvrzování Ježíšova lidství nám dává možnost mnohem hlubšího vztahu s ním než těm, kteří si myslí, že má dvě přirozenosti. Můžeme s ním komunikovat VŠECHNO, aniž bychom ho museli dělit nebo štěpit. Zbožštění Ježíše nám *brání* ve ztotožnění se s ním.

Naše potvrzení Ježíšova lidství činí paralelu mezi Adamem a Ježíšem mnohem nápadnější.

Naše ujištění o Ježíšově lidství nám dává *společný základ*. Jeho dokonalá poslušnost *nebyla* založena na *vzpomínce na předchozí existenci* nebo na předchozí

zkušenosti. Ježíšova jistota, když žil vystaven pronásledování, byla založena na tomtéž, co musí být i naše – na jistotě slibů – zdědit Otcovo království.

Ježíš po celý svůj život draze platil za to, že žil v souladu s Písmem – když mu nevěřili, zpochybňovali nejen jeho identitu, ale i jeho přičetnost.

Právě Mark Twain řekl, že dva nejdůležitější dny v životě jsou den, kdy jste se narodili, a den, kdy jste zjistili PROČ. To je jistě povzbuzující. Uvažujte o tom v souvislosti s "Ježíšovým znamením":

"Ale my máme tento poklad v hliněných nádobách, abychom ukázali, že tato vše překonávající moc pochází z Boha, ne z nás. Jsme ze všech stran těžce zkoušeni, ale ne rozdraceni, zmateni, ale ne zoufalí, pronásledováni, ale ne opuštěni, srazeni, ale ne zničeni. Vždy v sobě nosíme Ježíšovu smrt, aby se na našem těle zjevil i Ježíšův život. Vždyť my, kteří žijeme, jsme stále vydáváni na smrt pro Ježíše, aby se jeho život zjevil na našem smrtelném těle" (2 Kor 4:7-11).

Naše životní prostředí

Probíhá odporný způsob kulturní destrukce v podobě záškodnictví v jazyce – spiknutí, jehož cílem je změnit význam slov tak, aby vyhovoval záměrům těch, kdo jsou u moci. Slova, která měla kdysi negativní konotaci, se mění na pozitivní a naopak.

Než se podíváme na Ježíšovo učení, musíme se vypořádat se světem, který jsme zdědili. George Orwell ve své knize 1984 označil techniku změny významu slov – vedoucí k dvojímu myšlení - za techniku, která člověku umožňuje mít dvě protichůdné myšlenky najednou a obě považovat za pravdivé. Jak je zřejmé, jedná se o formu *lhaní*. Nejzřetelněji to vidíme v teologii a nyní ve velmi mnoha aspektech našeho světa.

Lhaní se stalo tak univerzálním a přijatelným chováním, že se člověk "vyčleňuje" tím, že říká pravdu. Lhaní se pro některé stalo hlavním způsobem života. Existují instituce a praktiky, jako je například potrat, které jsou zcela postaveny na lžích. Protože žijeme ve světě lži a podvodů, je schopnost tyto lži odhalit hlavním rozdílem, který odlišuje pošetilce od moudrých.

Byli jsme varováni, že většina lidského zármutku a smutku a katastrof způsobených člověkem nepochází z nevědomosti, ale z důsledků lži. "Nejde o věci, které neznáme, ale o věci, o kterých víme, že nejsou" (Mark Twain). A Twain byl také původcem rčení, že "lež může obletět svět a zase se vrátit, zatímco pravda si šněruje boty".

Lhaní má tak rafinované a nečekané podoby: "Naše srdce stále upadá do stejného satanského žlábků [jako Eva] a rychle přechází od vyznání 'věřím v Boha' k mluvení o 'Bohu, v něhož věřím', až k nejhroživějšímu a nejokázalejšímu výroku ze všech: 'Nikdy bych nemohl věřit v Boha, který...'¹ Nevšímáme si rozdílu mezi výroky "věřím v Boha" a "Bůh, v něhož věřím".

Všichni máme sklon vytvářet si vlastní představu o Bohu nebo o jeho Mesiáši. Všichni máme sklon vytvářet si Boha a Mesiáše podle svých vlastních přání a existuje reálná možnost, že bychom si je mohli vytvořit ze lživých představ.

Máme obrovskou schopnost sebeklamu, ale to je *nejnebezpečnější ze všech forem lhaní* – lhát sám sobě. Má podobu ospravedlňování našich činů, klamání ohledně vlastního špatného jednání. Jsme velmi dobří v klamání sebe sama, ve lhaní sobě samým. Jsme poměrně dobří ve vymýšlení si – tedy "Bůh, ve kterého věřím, by nikdy nic takového neudělal" nebo "nikdy bych nemohl věřit v Boha, který...". Překrucujeme Boha podle svých představ a pak prohlašujeme svůj "výtvor" za skutečný. Ježíš si toho byl velmi dobře vědom, stejně jako David, když se modlil: "*Chraň mě, abych neklamal sám sebe*" (Ž 119:29, NLT).

Názorným příkladem je "princip nepodobnosti", který říká, že pokud něco zní židovsky, pak to Ježíš nemohl říci! Buďte, prosím, patřičně šokováni. A existoval také takzvaný Jesus Seminar /Ježíšův seminář/, kde se skutečně hlasovalo o této otázce: "Mohl to Ježíš říci?" To byli někteří z vůdců *nevíry*, ale my jsme si tuto oblast vytříbili mnohem subtilnějšími přístupy.

Mohl by to být smysl 1. Jan 5:21: "Dítka, chraňte se před modlami", tj. vytvářet Ježíše takového, jakého bychom ho chtěli mít.

Ježíš nebo Bambi?

Když k našemu sklonu k sebeklamu přidáme téměř

všeobecně přijímanou filozofii, kterou propaguje film *Bambi* a o níž mluví Thumper: "Když nemůžeš říci něco hezkého, neříkej vůbec nic" - pak tu máme kombinaci, která by mohla být nebezpečná. Nechápejte mě prosím špatně – film *Bambi* mám ráda a nechci ho ponižovat. Také respektuji, že jsou chvíle, kdy je třeba držet jazyk za zuby, a věřím, že je třeba být "milý". V Písmu je mnoho míst o tom, jak si máme chránit jazyk. To, co nazývám "Bambiho filozofií", je milý pocit a mnohokrát je to pravděpodobně dobrá rada. Přesto však převzala roli a žije vlastním životem jako ceněná filozofie křesťanského chování. *Je však platná? Fungoval takto Ježíš?*

Ne, nefungoval. Ježíš byl přímý (někdy až zarážejícím způsobem). Ježíš střílí přímo a zná své posluchače.

Daří se mu usvědčit nás všechny, když mluví o těch charakterových vadách, které je třeba uznat, litovat jich a změnit je (viz Jer 3:3b; 3:13; 8:12). Ježíšova slova byla tak správná při každé příležitosti a ve vztahu ke každému. Mluvil tak pravdivě o povaze člověka a jeho náchylnosti ke špatnému jednání. Ježíšova slova vás vždy dostanou. Na místě. Přibijí každého. Nikdo z toho nevyvázne bez úhony. O člověku je pravda to, co bylo napsáno: "Istivý na všech svých cestách" (Jer 17:9).

Zdá se, že "neurážet" se stalo naším modus operandi. To se stalo měřítkem toho, jak být dobrým člověkem. Naším cílem je, aby se lidé kolem nás cítili dobře. A to má jistě své místo, například u stolu na Den díkůvzdání. Jsem pro takt, diplomacii a dobré vychování. Ale jak řekl jeden spisovatel: "Máme příliš mnoho lidí, kteří jsou potichu, aby se ostatní mohli cítit pohodlně."

Mohl se někdo z proroků nebo biblických autorů řídit filozofií "nevidět zlo, nemluvit zlo"? Problém je v tom, že potlačuje kritické myšlení, které je pro pocitový život nezbytné. V širším kontextu pak potlačuje sdělování Pravdy. Mohla by to být snad ta nejrafinovanější lež? Tuto bambiovskou filozofii musíme vyvážit tímto geniálním postřehem: "Mlčení tváří v tvář zlu je samo o sobě zlem; Bůh nás nebude považovat za nevinné. Nemluvit znamená mluvit. Nejednat znamená jednat."²

¹ Derek Rishmawy, *Christianity Today*, Dec. 2020

² Dietrich Bonhoeffer

V některých situacích máme povinnost nemlčet. Martin Luther King to vyjádřil takto: "Náš život začíná končit dnem, kdy začneme mlčet o věcech, na kterých záleží."

Ruku v ruce s Bambiho filozofií "nevidět zlo, nemluvit zlo" jde naše nahrazování upřímnosti za Pravdu. Ježíšova láska k Pravdě nesmí být zaměněna za upřímnost. A od Bambiho přecházím k poněkud sofistikovanějšímu zdroji: známému a brilantnímu spisovateli Wileymu Jonesovi:

"Saul a ostatní si 'věru mysleli', že slouží Bohu, když 'pustošili církve' krutým pronásledováním, ale změnila se jejich upřímnost v ctnost?... Upřímnost neučiní neškodnou víru v omyl o nic víc než pití jedu. Moderní teorii upřímnosti v Bibli nenajdeme... A Pavel jim nekázal ono moderní evangelium upřímnosti (které je bludem a léčkou), ale věrně jim zvěstoval 'evangelium o království', jak přikázal Mistr (Mt 24:14; Sk 20:25)."³

To je náročné tvrzení: "Každý člověk je v určitém měřítku života nucen být intelektuální silou. Musí myslet. Musí hodnotit. Musí jednat. Vyhybat se jim je podstatou zkaženosti a kořenem neduhů společnosti."⁴

Ježíš a jeho učení - tj. Ježíš a jeho poslání

Lze říci, že Ježíšovo učení o Božím království představuje celé jeho učení. Je to hlavní určující téma celé jeho řeči. Jeho etika byla etikou Království; jeho teologie byla teologií Království; jeho učení týkající se jeho samého nelze chápat odděleně od jeho výkladu Božího království.

A lze říci, že nejen veškeré Jeho učení mělo vztah ke Království, ale také Jeho jednání, vše, co dělal od dnů svého křtu... všechny události Jeho života až po poslední vrcholnou událost, ukřižování, se vztahovaly k příchodu Království. Od křtu byl celý Jeho život zasvěcen poslání ohlašovat příchod Království a vyzývat lidi, aby se připravili na vstup do něj za podmínek, které z Boží autority ohlásil.⁵

Ježíš hodně mluvil o podvodu. A hodně mluvil o rozlišování. Jeho láska k nám *vyžadovala*, aby nás varoval před překážkami, které přijdou - před povahou šelmy. O našem národě se někdy mluví jako o křesťanském národě. Správněji řečeno, je to marnotratný

národ, který se provinil modlářstvím, samolibostí a pýchou.

Jádrem Ježíšova učení je *pokání*, které je podmínkou vstupu do Království. Jeho učení o pokání a jeho požadavek pokání jsou výraznými rysy jeho učení.

Tento požadavek říká, že *hřích musí odejít*. Jak víme, člověk nemůže činit pokání a pokračovat v hříchu. Dnes tento požadavek pokání často chybí. Ztratili jsme rozhodující faktor, protože nevidíme souvislost mezi pokáním a naší vírou. *Pokání souvisí stejně tak se špatnými myšlenkami jako se špatným chováním*. Vzorem, který bychom měli následovat a využívat při evangelizaci, je verš z Marka 1:14-15: "Boží království je blízko. Čiňte pokání a věřte v toto evangelium." V tomto případě se pokání vztahuje k myšlenkovému procesu a obrácení či pokání vyžaduje změnu na víru v evangelium o Království. Musíme činit pokání nejen z morální špatnosti, ale i z nesprávného myšlení, a tímto nesprávným myšlením by bylo nepřijetí evangelia o Království

Ježíš nás nenechal na pochybách, co myslí poslušností. Mohl být ještě konkrétnější než v Kázání na hoře? Tento druh poslušnosti je však radikální a náročný. Proto se vysvětluje nebo se dodržuje jen naoko. Nezlehčujme, jak nesmírně obtížné toto učení je: například je nám řečeno, abychom milovali své bližní (*přirozeně* milujeme své přátele), ale pak Ježíš přidává tento radikální nový prvek: je nám řečeno, abychom milovali i své nepřátele. *Kdo je vynechán?*

To se týká všech. Žádné výjimky – žádná cesta mimo. Neuvěřitelně těžký úkol!

Jsme nějakým způsobem nepřátelští vůči čemukoli, co řekl? Cenná by byla vlastní inventura. Je nějaká její část nepřijatelná? Podléháme tomu - "Ježíš, v něhož věřím", by ne...?

Něco se od nás očekává! Je jen rozumné, že od nás Ježíš očekává, že budeme myšlenkami, slovy i skutky dokazovat, že se ze všech sil snažíme poslouchat vše, co nám nařídil.

Ježíš věděl, jak velkolepé obtíže představuje poslušnost. Proto slíbil, že duch jeho Otce a jeho samotného nás promění novou přirozeností, která nám umožní

³ Wiley Jones, *The Gospel of the Kingdom*

⁴ Patrick Gentempo

⁵ F.C. Grant, "The Gospel of the Kingdom," *BiblicalWorld*.

poslušnost.

Jde o to, že cokoli, co není poslušnost, je vzpoura. Je to zrada.

"Chcete-li být mými následovníky, musíte mě milovat víc než svého otce a matku, ženu a děti, bratra a sestry - ano, víc než svůj vlastní život. Jinak nemůžete být mými učedníky" (Lukáš 14:26, NLT).

Jeden z Ježíšových oblíbených výroků byl: "Je psáno." Jedním z našich největších problémů je, že se chceme chovat, jako *by to nebylo psáno*. Chceme nepovinné doplňky, i když žádné nejsou. Chceme svobodu typu "všechno je v pořádku". Chceme mít svou vlastní Pravdu. Chceme dohodnutelné věci, i když žádné nejsou. *Předstíráme*, že ve sporu o manželství osob stejného pohlaví neexistuje žádný mandát. Mandát existuje – je napsán. Naše pokyny a směrnice byly *napsány*. Příklad, že se nám nelíbí, co je napsáno, nám nedává licenci k tomu, abychom to vymazali, ignorovali nebo změnili. Je to napsáno – pro věřící je to neoddiskutovatelné.

Nositelé obrazů

Ježíšova slova mají být vryta do hlubin naší bytosti. Budou nám dodávat sílu, abychom zůstali silní v dobách morálních konfliktů. Morální odvaha bude pramenit z napodobování Ježíše; to je naše životní poslání. Máme dělat to, co dělal Ježíš.

Je pozoruhodné, že texty, které se vztahovaly na Mesiáše, se nyní vztahují na křesťany. Text v Žalmu 2:8-9 se opakuje ve Zjevení 2:26-27, ale tentokrát se sliby vztahují na křesťany. To je ta nejúžasnější věta: co dostane Ježíš, dostaneme i my! To, že máme podíl na jeho dědictví, je nepřehlédnutelný, obrovský příslib. Ježíš byl zahrnut dříve, než jsme to vůbec znali jako slovo. Ježíšův plán sdílet s námi správu spravedlnosti je to, co činí naši roli v Božím království tak vzrušující.

Modlitba jako Ježíš – Modlitba ABBA

Pro Ježíšův přístup k Bohu v modlitbě bylo charakteristické, že Boha oslovoval 'abba', a první křesťané si tuto skutečnost uvědomovali i při vlastním používání 'abba'.⁶

"Abba Otec" je jedno z nejvýznamnějších jmen, které

můžeme pro Boha použít. Toto slovo pochází z aramejštiny a překládá se jako "Otec" nebo "drahý Otec". Označuje velmi blízký vztah. Tento vztah je jedinečný v tom, že Bůh je sice Stvořitelem všech dětí, ale všechny děti nejsou Božími dětmi, dokud se jimi nestanou skrze víru a poslušnost. Tento vztah by měl posílit náš pocit bratrství s Ježíšem. To, že můžeme stejně jako on nazývat Boha svým Otcem, je úžasná věc. Vše je o vztazích – jako Boží děti máme přístup do jeho trůnního sálu, a to na základě víry v evangelium o Království (Mk 1:14-15).

Svým způsobem se nám to zkazilo. Kdysi autor Jeremias tvrdil, že Abba znamená "tatínek" jako v řeči malého dítěte. A tato myšlenka se stala velmi populární. Později to však Jeremias odvolal a řekl, že *Abba není "tatínek"*, ale že jde o jazyk, který by používali dospělí synové a dcery. Bohužel předchozí omyl žije dál, a jak už to tak bývá, my si spíše pamatujeme chybnou verzi než opravu. Někteří pastoři stále učí, že "Abba" se rovná "tatínek".

James Dunn hovoří o Abba modlitbě jako o něčem *charakteristickém, o rozlišovacím znaku těch, kdo mají podíl na Ježíšově dědictví. Jsme skrze ni pozváni k důvěrnému vztahu s Otcem.*

Ježíšovo vyznání víry – Šema

"Jestliže toto vyznání víry a tato modlitba byly důležité pro Boží lid v době Mesiáše a důležité pro samotného Mesiáše, pak je nutné, abychom jako Boží lid věnovali pozornost Šema, a to nejen jako vyznání víry, ale i jako modlitbě."⁷ Zajímavé je, že modlitbou Šema se můžeme učit, můžeme ji následovat a můžeme ji poslouchat. **V důsledku naslouchání se očekává jednání. Naslouchání s sebou nese a vyžaduje jednání.** Tento autor poukazuje na to, že zájmena pro lidi v Největším přikázání nejsou v jednotném, ale v množném čísle, a proto tuto možnost vykládá: "JHVH je NAŠÍM Bohem. A vy všichni budete milovat JHVH, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou silou".

Co podporovalo Ježíše? Co tedy může podpořit nás? Zdá se, že stejně jako prorok Jeremiáš by Ježíš řekl: "Tvá slova jsou to, co mě podpírá" (Jer 15:16). Ježíš to vyjádřil takto: "Je psáno." Opět platí, že tento Ježíš

⁶ Prof. James Dunn

⁷ *Praying Like Jesus: The Shema*, Dr. Les Hardin

šův oblíbený výrok se v Písmu skutečně vyskytuje asi šedesátkrát!

Lze říci, že "víme", jak by Ježíš reagoval na potrat, protože "známe" jeho srdce. Ve svém učení odhalil své smýšlení; jeho slova odhalují jeho srdce. To, co by on považoval za rouhavé, bychom měli považovat za rouhavé i my. Znal slova Jeremiáše, který lidem přikázal, aby přestali vraždit nevinné (Jer 22:3).

Ježíšovo znamení v našem životě se odráží v tom, že žijeme podle jeho slov. Varoval nás, abychom se "měli na pozoru před falešnými proroky", "měli se na pozoru před zákoníky", "měli se na pozoru před kvasem farizeů" (což znamená pokrytectví), "měli se na pozoru před lakotou" a mnoho dalších varování.

Jak říká N. T. Wright: "To, co nám brání být skutečnými lidskými bytostmi nesoucimi Boží obraz, není jen hřích, ale i modlářství, které je jeho základem. Pro nový Boží svět a pro obnovené lidi v něm je zapotřebí, aby byla zlomena moc model."⁸

Jednou z těchto model může být právě duchovní netečnost – jen pozorování okolního světa. Všichni jistě víme, že hřích je vzpoura, ale *lhostejnost – dá se to považovat za vzpouru?* Ale samozřejmě, protože víra je věc, kterou **děláme**. Lhostejnost je atributem neaktivní víry. **Uvažujte prosím o tomhle: Lhostejnost, nikoli nenávisť, je opakem lásky.**

Všem nám bylo řečeno, že nesmíme nenávidět. To znamená, že nesmíme *nikoho* nenávidět. Matt Walsh tvrdí, že *opakem lásky není nenávisť, ale lhostejnost*. Tvrdí, že to, zda jde o dobrou, nebo špatnou nenávisť, závisí na tom, proti čemu je namířena. Nenávisť zaměřená na pacienta s rakovinou je samozřejmě špatná, ale nenávisť zaměřená na pacientovu rakovinu je dobrá.

"Bible opakovaně hovoří o této svaté a spravedlivé nenávisti a přikazuje nám – nejen dovoluje, ale přikazuje nám - mít tento druh nenávisti v srdci." Podívejte se prosím na několik míst v Písmu, která to potvrzují.⁹

- *Je správné*, aby Boží děti pozvedly svůj hlas na protest proti nemravnosti.

- *Je správné*, že se stavíme do opozice proti bezbožným trendům.

- *Je správné*, abychom se zapojili do boje za záchranu nenarozených životů. (Koneckonců, musíte se přidat na stranu, na které stojí oni.)

Cokoli menšího se rovná kapitulaci(!). Je to kapitulace před "tím zlým".¹⁰

Pro morální odvahu – napodobujte mě, říká Ježíš. Zbavte se strachu z odlišnosti. Radujte se z toho!

To je náročné tvrzení: "Každý člověk je v určitém měřítku života nucen být intelektuální silou. Musí myslet. Musí hodnotit. Musí jednat. Vyhýbat se jim je podstatou zkaženosti a kořenem neduhů společnosti."¹¹

Není správné, aby pastoři považovali některá morální témata za nepřípustná, jako že "tohle se kázat nebude". Jak můžeme říkat, že milujeme Ježíše, a přitom se krčit před jeho radikálními požadavky? Je pravda, jak píše Matt Walsh, že máme *církev zbabělců?*

Co by řekl a udělal Ježíš?

Nejenže se zvrhává naše slovní zásoba, ale protože slova jsou stavebními kameny myšlení, zvrhává se i myšlení. "Tolerance není v Bibli nikdy přikázána a ani se o ní nemluví, protože je to falešná ctnost. Křesťan ... by měl tolerovat barvu sousedova auta a tvar sousedovy hlavy. Měl by však nenávidět špatnost svého bližního, stejně jako by měl nenávidět svou vlastní špatnost. A čím více miluje Boha, tím větší bude tato nenávisť. Pokud člověk nedokáže nenávidět špatnost ..., pak se ani zdaleka nemůže dostat do blízkosti lásky k Bohu."¹²

S přijatelností a tolerancí se zachází, jako by byly víceméně zaměnitelné. Není tomu tak. Naše kultura dnes vyžaduje přijetí, a dokonce oslavu morálních rozhodnutí a životních stylů, které křesťan nemůže schvalovat. Kultura dále požaduje, abychom přijetím hříšných životních stylů "souhlasili s těmito hříchy nebo je přijímali."¹³

dobré." Gn 4:10; Gn 17:20; Ex 2:23; Jk 5.4.

¹⁰ *Zion's Fire*, Marvin Rosenthal

¹¹ Patrick Gentempo

¹² Matt Walsh, *Church of Cowards*, s. 127

¹³ *Ibid.* s. 115

⁸ N.T. Wright

⁹ Ž 97: "Kdo miluje Pána, ať nenávidí zlo." Př 8:13: "Bát se Pána znamená nenávidět zlo." Ezech 35:6b: "Protože jsi neměl v nenávisti krveprolití, bude tě stíhat krveprolití." Řím 12:9: "Nenáviděte to, co je zlé, držte se toho, co je

V době, kdy se náš svět potápí do nepředstavitelného, se musíme připravit na to, jak budeme reagovat. Musíme se ptát sami sebe, co se od nás vyžaduje; Ježíš by souhlasil s Micheášem: pokorně chodit s naším Bohem a konat spravedlnost. Z lásky k Ježíši a z lásky k bližnímu a především z lásky k dětem se musíme rozhodnout, když je společnost v rozporu s Písmem - a hlavně zvážit, co by řekl nebo udělal Ježíš.

Jak se dostaneme k Ježíši?

To není otázka dítěte, ale vynikající otázka dospělého. Přála bych si, aby to bylo jedno z hlavních témat, které děti učíme, protože se s ním mohou ztotožnit způsobem, kterému se žádné bájně učení o klepání na dveře vašeho srdce nemůže rovnat. Je naší odpovědností tuto touhu a Pravdu v dětech podporovat – odbourat část pohádkového myšlení a učinit tuto touhu skutečnou. *V naší christologii máme výraznou výhodu, že Ježíš je člověk, a nejsem si jistá, zda ji plně využíváme. Děti přirozeně chtějí být se svými hrdiny; představu, že je to nejen možné, ale že je to Plán, bychom měli učit a posilovat při každé možné příležitosti. Máme zde rozhodující výhodu v tom, že učíme o lidském Ježíši, a tuto výhodu musíme v zájmu dětí co nejlépe využít.*

Jsme velmi obdarováni tím, že představa, že budeme s Ježíšem, nejlepším přítelem, jakého kdy můžeme mít, je v našem myšlení dosažitelným cílem a je na dosah – takže když ho brzy identifikujeme jako svého hrdinu, bratra ve víře, toho, kdo nám kryje záda, toho, který dostal od Otce nejvyšší možnou pochvalu, toho, kterému Otec dal všechno - povede se nám dobře.

Někdy máme věci trochu zkreslené. Neustále slyšíme upřímné a opravdové prosby, aby lidé "přijali Ježíše". Biblické je však pravděpodobně spíše to, aby Ježíš přijal nás. "Ale nyní, když jste poznali Boha, nebo spíše jste poznáni Bohem..." (Gal 4:9). A také to, že "my milujeme, protože on první miloval nás" (1 Jan 4:19). To je důležité, protože to na nás klade zodpovědnost následovat, poslouchat, být *shledáni přijatelnými* v jeho očích. Je to důležité, protože všichni jsme náchylní k tomu, abychom se zalíbili lidem – což je další myšlenka, z níž bychom měli činit pokání - a čím více se vědomě snažíme zalíbit Otci i Synovi, tím lépe.

Tato představa, jak se stát přijatelným v očích Boha a jeho Mesiáše, musí být v popředí našeho myšlení, aby mohla vytěsnit a převážit tlak na to, abychom se líbili lidem.

S Ježíšem můžeme být tak, že **reagujeme** na Pravdu, kterou nás učí. On chce a zaslouží si odezvu, nikoli pasivní souhlas, ale aktivního, zúčastněného posluchače (což znamená vykonavatele) jeho učení. Tyto vlastnosti jsou stejné, ať už žijeme v době Ježíšova příchodu, nebo jsme zemřeli – a v takovém případě je to vzkříšení, které nám umožní být s Ježíšem.

Z lásky k Ježíši vyplývá (alespoň pro mě), že proti čemu je Ježíš, proti tomu musíme být i my; co nenávidí Ježíš, musíme nenávidět i my. Jinak by to znamenalo, že by náš mozek přešel do vypnutého režimu.

Musíme nenávidět faleš a opovrhovat jí stejně jako Ježíš a jeho Otec. "Nenávidím faleš a pohrdám jí" (Ž 119:163).

Musíme říci **Pravdu o lžích, lžích jedovatějších než DDT**. A opět musíme rozšířit nebo opravit své myšlení o tom, co vlastně znamená nespravedlnost: "Milovat pravdu znamená odmítnout věřit tomu, co není pravda, a *postavit se za to*. Věřit lži oslabuje a rozměňuje energii ducha pravdy, která je určena k tomu, aby nás oživovala a povzbuzovala. Pravda je životodárná a nepravdy podkopávají samotnou naši bytost. Faleš je jedem pro náš organismus a není lepší než přidat si kyanid do kávy. Věřit tomu, co není pravda, je třeba s maximálním svědomitým úsilím odmítnout. *Protikřesťanská hrozba* spočívá v tom, že bychom nemilovali pravdu, ale věřili tomu, co není pravda, a tak milovali nespravedlnost (Pavel v 2 Tes 2: věřit pravdě je postaveno do protikladu k 'věřit tomu, co je nepravdivé, a být nespravedlivý')".¹⁴

Nemáme svobodu zlo ignorovat, zakrývat, uklidňovat, přizpůsobovat se mu, dělat s ním kompromisy, omlouvat ho nebo *být vůči němu slepí*. Jsme přesyceni schválenými způsoby, jak si udržet čistý nos, nezaplétat se, držet hlavu dole a podobnými nesmysly. Faktem však zůstává, že Bůh nenávidí zlo (Mal 2:17). Překvapivým důsledkem je, že podle Písma je zlé být oklamán. Tato nepříjemná skutečnost, že *je hříchem být oklamán*, je často ignorována nebo dokonce ne-

¹⁴ Anthony Buzzard, "Equipped for the Word of Ministry:

The Power of the Spirit of the Truth, the Spirit of Prophecy," 2014, přidáno zdůraznění.

uznávána. Ale přesto tu je. Říká se nám, že "zlí lidé a podvodníci půjdou od zlého k horšímu, budou svádět druhé a budou oklamáni" (2 Tim 3:13). Jak pozorně musíme číst Písmo! Jak houževnatě musíme tyto zásady uplatňovat! Jak pilně se musíme modlit za ochranu před zlým! Jak si musíme být vědomi toho, že nás zlý chce vykolejit!

Když máme napodobovat Ježíše, musíme si uvědomit, že jednou z jeho vlastností, která mu přinesla Otčovo schválení a pomazání, je, že "*miloval spravedlnost a nenáviděl špatnost*" (Heb 1:9).

Ukončení záležitosti

A tak bojujeme proti jazykovým zvrácenostem a víme, že jsou jen nepatrným obrazem kulturních zvráceností. Bojujeme s naší lidskou přirozeností, s těmi vlastnostmi, na které si Ježíš posvítil. Bojujeme proti společenským a vládním lžím, které nás obklopují a zahalují.

Ježíš je *však* vázán svou vlastní spravedlivou povahou, aby nám pomohl. Jak to vyjádřil jeden spisovatel: je člověkem pro druhé.

Rozhodnost, kterou budeme muset mít, ukazuje Pavel, když říká: "Ani na chvíli jsme jim neustoupili, aby pravda evangelia mohla zůstat ve vás" (Gal 2:5).

Ježíš předvedl jistý druh královského zákona lásky, který musíme používat i my – s věrností, vytrvalostí a oddaností. Byl druhým Adamem, dokonalým Adamem, který nám "kryl záda" dávno předtím, než se tento výraz vůbec narodil.

Ježíš žil život, pro který jsme byli stvořeni.

Jedním z nejkrásnějších úryvků z Písma pro rozjímání a povzbuzení je jistě tento obraz Království i dalších míst: "Ježíš však udělal i mnoho jiných věcí. Kdyby každá z nich byla zapsána, myslím, že by ani sám svět nemohl pojmout knihy, které by byly napsány" (Jan 21:25). S velkým očekáváním se těším, až zjistím, co všechno to bylo. Nuda nebude možná!

Kéž je pro nás výzvou upřímná slova křesťanky a humoristky Ermy Bombeck, která říká: "Až budu na konci svého života stát před Bohem, chtěla bych doufat, že mi nezůstane ani kousek talentu a budu moci říct: '**Využila jsem všechno, co jsi mi dal.**'"

Milovat Ježíše a milovat Pravdu je třeba plnou silou.

Ředění je nebezpečné. Neřed'te!

"Vy však musíte této pravdě stále věřit a pevně v ní stát" (Kol 1:23a, NLT).

Reakcí na Ježíšovu lásku k nám a na naši touhu být učedníky musí být jeho vyznání víry. Kéž projevu-jeme Ježíšovu lásku!

A kéž milujeme jeho zjevení (2 Tim 4:8).

Kéž bychom všichni měli silné nutkání uvědomit si a přijmout svou povinnost svědčit o Pravdě a stát v její obraně. Čestnost to od nás vyžaduje.

Z lásky k Ježíši:

- milujeme své sousedy, přátele i nepřátele.

- Z lásky k Ježíši se pevně držíme "Ježíšovy víry" a zůstáváme jí věrní. Jeho vyznání musí být i naše

- Z lásky k Ježíši si vážíme a chráníme "Ježíšovu víru". Nedovolíme, aby s ní někdo manipuloval, rozměňoval ji, kompromitoval nebo vymlouval. Existují určitá omezení a zákazy. Pokud je nedodržujeme, porušujeme víru.

- Z lásky k Ježíši uplatňujeme své největší rozlišovací schopnosti a neustále hledáme moudrost.

- Z lásky k Ježíši napodobujeme jeho statečnost a směle mluvíme Pravdu.

Z lásky k Ježíši svědčíme o jeho věci a pro jeho věc: projevujeme Ježíši co největší úctu tím, že uznáváme jeho poslání (Lk 4:43) a chceme se na něm podílet.

- Hlad po Pravdě je tím nejušlechtlejším způsobem, jak projevit lásku k Ježíši, protože hledáme Pravdu jeho Otce.

Jsme vyzváni, abychom hledali takovou kvalitu lásky k Ježíši, která skutečně dokáže poslouchat.

Komentáře

- "V posledních letech jsem se zájmem četl vaše zpravodaje o *Focus on the Kingdom* /Zaměření na Království/ a považoval jsem je za osvěžující. Jedním z vašich oblíbených témat je ukázat na základě Písma, že učení o Trojici je lidská doktrína, která se v Písmu nenachází, s čímž naprosto souhlasím. Dobré články o Janovi 1:1, 14 ve vašem listopadovém čísle. Byl jsem vychován a dlouhá léta vychováván jako jižní baptista (SB): vystudoval jsem SB teologický seminář; byl

jsem pastorem několika SB sborů; mnoho let jsem sloužil jako SB misionář (zakladatel sborů). Jak říká apoštol Pavel, vždy jsem byl hledačem pravdy, jak je zjevena v Písmu. V posledním roce jsem hodně četl o rané církvi, což obohatilo mé chápání." – Kentucky

Ježíš šel do Galileje a hlásal dobrou zprávu o Bohu. "Přišel čas," řekl. "Boží království je blízko. Čiňte pokání a věřte dobré zprávě" (Marek 1:14, 15)

"Na této pasáži je zajímavé toto: říká nám, že 'evangelium' v Ježíšově době znamenalo dobrou zprávu o nadcházejícím Božím království. Neobsahovala nic o Kristově smrti, pohřbu a vzkříšení, které byly v té době ještě budoucností. A tato zpráva obsahovala výzvu k pokání. Ti, kdo tvrdí, že evangelium se týká výhradně 'Ježíšova konání a smrti', jsou poněkud mimo mísu."

T.E. Crosby, *Garments of Grace*, 2010, p. 68

Ježíš "přijal od Otce semeno království, to znamená slovo evangelia, a zasel je do své zahrady – samozřejmě do světa – například do člověka v dnešní době".

-Tertulián, *Proti Marcionovi*, kniha 4, kapitola 30

- "Před více než měsícem jsem vám napsal žádost o výtisk knihy *They Never Told Me This in Church!* a zajímalo mě, zda existuje překlad Bible, který podporuje pravdy, o nichž se v knize pana Deubleho mluví. Ten, kdo můj dopis obdržel, mi velkoryse poslal výtisk knihy pana Deubleho, ale přiložil k němu i překlad *The One God, the Father, One Man Messiah*. To spustilo řetězovou reakci Božího požehnání napříč ubytovny 100 mužů. (Jsem vězeň ve floridském nápravném zařízení.) Během posledního měsíce mě Bůh spojil s bratrem pevné víry. Každý den přicházejí k našemu/mému kavalci nespasení křesťanští muži žijící za závojem satanova překrucování svatého Božího slova a žádají a hledají Boží pravdu. Bůh nám již dovolil založit každodenní modlitební kroužek a každodenní studium Bible, kde se učíme dobré zprávě o Království." – Florida

- "Jsem ve vězení na Floridě a nedávno jsem od vás dostal velmi dobrý materiál. V současné době jsem odběratelem vašeho zpravodaje a považuji ho za velmi užitečný při šíření pravého evangelia! Děkuji vám za vše, co děláte, a kéž vám Bůh Otec i nadále bohatě žehná." – Florida

- "Jsem nesmírně šťastný, že mé hledání pravých bratří a sester v Kristu, které začalo poté, co jsem byl na konci roku 2001 vyloučen ze společenství svědků Jehovových – po více než 30 letech účasti na jejich práci, z toho 18 let v totalitním režimu, z nichž jsem strávil 10 měsíců ve vězení jako "odměnu" za svou misijní práci - skončilo před téměř 6 lety tím, že jsem vás našel prostřednictvím internetu. Žiji v zemi, kde je znalost angličtiny mezi běžnými lidmi velmi omezená. Náš národ je podle různých průzkumů snad nejateističtější na světě; myšlenka unitárního monotéismu je zde prakticky neznámá. Je to pro mě velká výzva, a tak se snažím tyto myšlenky šířit, což znamená překládat a překládat, vytvářet dokumenty pro místní lidi, šířit je osobním kontaktem a elektronickou poštou. Na jaře jsem vytvořil webovou stránku v mém rodném jazyce (<http://focusonthekingdom.eu/>), abych usnadnil šíření těchto myšlenek zde. Kéž náš nebeský Otec a jeho Syn Ježíš Mesiáš udělí vám i vašim spolupracovníkům nezmenšenou míru svého Ducha." - Česká republika

- "Jsem rád, že mě Bůh na mé cestě víry přivedl k tomu správnému člověku – k vám, nástroji jeho božské slávy. Vaše díla mě hluboce inspirují, jste skvělý duchovní spisovatel. Nyní mám vynikajícího průvodce na své cestě za pravdou. Knihy bohatě poslouží svému účelu – obohatit, motivovat a probudit." – Filipíny

- "Hltám Focus, který přichází každý měsíc. Děkuji vám všem, že mi ho poskytnete. Dnes se mi líbí Job 19:25-27. Už aby byl návrat!" – Virginia